

PROP DE VOSALTRES

Atenció pastoral a les presons

La Pastoral Penitenciària de la nostra diòcesi ha organitzat per al dissabte 6 de maig, una jornada de reflexió sobre aquest servei, convidant els voluntaris que hi col·laboren i tothom que estigui interessat en aquesta activitat. Els pares Mercedaris porten la responsabilitat d'aquesta tasca diocesana i l'Acadèmia Mariana ha acollit aquesta jornada.

En primer lloc vull deixar constància de l'agraïment de tota la comunitat diocesana a tots els que participen d'aquesta atenció pastoral al llarg de l'any. Estic convençut que podria estendre aquesta gratitud parlant en nom de les autoritats, funcionaris de la presó i, sobretot, dels presos que hi resideixen. L'activitat d'aquest voluntariat mereix un sincer reconeixement per part dels diferents sectors socials ja que contribueix a humanitzar la situació carcerària i dóna esperança a l'intern.

En segon lloc he de recordar que l'atenció pastoral als presos és un servei que té una pretensió clara, la d'acompanyar els creients catòlics, prestant-los la necessària ajuda de la Paraula i dels Sagraments. De manera similar reben atenció pastoral els alumnes a les escoles, els malalts en els hospitals, o els militars en les seves unitats. Tot això, fent ús d'unes instal·lacions públiques utilitzades, òbviament, de forma temporal i successiva. Un servei que, sol·licitat lliurement, permet donar sentit a la vida com a creients i obre les portes a la felicitat predicada i viscuda per Jesús de Natzaret.

Per a això, la mateixa Església procura preparar de forma adequada les persones encarrega-

Pastoral Penitenciària 18ª Jornada Diocesana de Pastoral Penitenciària

LA DIGNITAT DE LA PERSONA I LA JUSTÍCIA RESTAURATIVA

Dissabte 6 maig • Academia Mariana, Carrer Acadèmia 17, Lleida • Hora: 9:30 a 14:00

10:30 La dignitat de la persona humana a la presó
des de la Teologia Moral | M. Manuel Mercado Mele
(Doctor en Teologia - Delegat de Pastoral Juvenil)

12:00 La Justícia Restaurativa, resposta sistemàtica davant del delictes | Isabel Cabós Solé
(Coordiadora del programa Justícia Restaurativa del Departament de Justícia - Fundació A.G.)

13:00 Testimoni: Apadrina a la Reinscripció

DEPAPELL
Delegació Diocesana de Pastoral Penitenciària de Lleida
Donatius: ES 00810455950001627170
Contacte: pastoralpenitenciaria@bisbatlleida.org
P. Josep Leonardo Sánchez Contreras
Delegat Diocesà de Pastoral Penitenciària i Capellà de la Presó Porret de Lleida

des d'oferir-lo. No és un privilegi de l'Església com ens repeteixen de forma intencionada alguns, amb l'apreciació insistent de l'aconfessionalitat o la laïcitat de l'Estat, que ningú discuteix. És un dret de tot ciutadà normal del carrer, que l'Estat ha de procurar atendre. Sense discriminacions ni exclu-

sions. En el cas de la Pastoral Penitenciària, parlem de persones en situacions concretes, que necessiten i mereixen una determinada atenció, i ser ajudades a exercir aquest dret. D'altra banda, és curiós que es vulgui mantenir l'anomenat estat del benestar, eliminant aquells elements no coincidents amb certes ideologies imperants i políticament correctes. No conec ningú que posi en qüestió l'atenció als qui els agrada la música, l'esport, l'activitat culinària, o l'amor per les aus i les plantes. Tot serveix, ens diuen, per al desenvolupament personal i per ampliar el camp cultural de la nostra societat. També la fe, les creences i conviccions han de ser educades i exercides sense traves ni menyspreus. Amb elles, diem nosaltres, es completa el desenvolupament integral de tota persona.

Torno al principi. Us brindo el títol de la referida jornada: «La dignitat de la persona i la justícia restaurativa». Aquesta jornada de formació, amb l'intercanvi d'experiències que suposa tota trobada, ajudarà de ben segur a aquest grup de voluntaris. El seu desig és evangelitzar anunciant la Bona Nova de Jesús, humanitzar el món penitenciari, servir de pont entre la presó i la societat, donar suport i coordinar els recursos, atendre les famílies dels presos, i també les víctimes dels delictes.

Us animo a participar en aquest voluntariat i us demano una oració per aquesta necessària tasca.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Activitats per promoure la devoció a la Mare de Déu

L'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat del Bisbat ha programat diverses activitats, aquest mes de maig, per promoure la devoció a Maria, amb el lema «Confiant en Maria». Una de les propostes és un pelegrinatge per les vuit esglésies o oratoris d'advocació mariana de Lleida.

La finalitat d'aquestes propostes és enfortir la devoció a la Mare de Déu, impulsar el rès del Sant Rosari, especialment entre els nens i els joves, i revitalitzar l'oració en família, així com els romiatges, com a expressió de la fe.

Així doncs, una de les activitats que es poden portar a terme aquest mes de Maria és un romiatge pels temples següents: Catedral, Oratori de l'Acadèmia, Santa Maria de Gardeny, Mercè, El Pilar,

Verge dels Pobres, El Carme i Oratori dels Dolors. També s'estan ultimant dues activitats més, una el dissabte 13 de maig, festivitat de Nostra Senyora de Fàtima, a la Catedral rès del Rosari a les 17.30 h, seguint amb l'Eucaristia, a les sis de la tarda, donat que enguany se celebra el centenari de les aparicions d'aquesta Mare de Déu. En aquest mateix temple, el 24 de maig, festivitat de Maria Auxiliadora, se celebrarà una cadena de Rosaris, de les 9 del matí fins a la 1 de migdia, amb la participació de les institucions que formen l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat. En aquest cas, es pregarà en els diferents altars de les imatges marianes en torns de mitja hora. Us animem a participar en totes aquestes activitats.

CERCA DE VOSOTROS

Atención pastoral en las cárceles

La Pastoral Penitenciaria de nuestra diócesis ha organizado para este sábado 6 de mayo, en la Academia Mariana, una jornada de reflexión sobre este servicio, invitando a los voluntarios que colaboran en ella, así como a cuantos estén interesados en esta actividad. Los padres Mercedarios llevan la responsabilidad de esta tarea diocesana.

En primer lugar quiero dejar constancia del agradecimiento de la comunidad diocesana hacia todos los que participan en esta atención pastoral a lo largo del año. Estoy convencido de que podría extender esta gratitud en nombre de las autoridades y funcionarios de la cárcel y, sobre todo, de los presos que allí residen. La actividad de este voluntariado merece un sincero reconocimiento por parte de los distintos sectores sociales, ya que contribuye a humanizar la situación carcelaria y dan esperanza al interno.

En segundo lugar debo recordar que la atención pastoral a los presos es un servicio que tiene una pretensión clara, la de acompañar a los creyentes católicos, prestándoles la necesaria ayuda de la Palabra y de los Sacramentos. De forma similar reciben atención pastoral los alumnos en las escuelas, los enfermos en los hospitales, o los militares en sus unidades. Todo ello haciendo uso de unas instalaciones públicas utilizadas, obviamente, de forma temporal y sucesiva. Un servicio que, solicitado libremente, permite dar sentido a la vida como creyentes y abre las puertas a la felicidad predicada y vivida por Jesús de Nazaret.

Para ello, la misma Iglesia procura preparar de forma adecuada a las personas encargadas de ofrecerlo. No es un privilegio de la Iglesia, como repiten de forma intencionada algunos, con la apreciación insistente de la aconfesionalidad o la laicidad del Estado, que nadie discute. Es un derecho de todo ciudadano normal de la calle, que el Estado debe procurar atender. Sin discriminaciones ni exclusiones. En el caso de la Pastoral Penitenciaria, hablamos de personas que necesitan y merecen una determinada atención, y ser ayudadas a ejercer este derecho. Por otra parte, es curioso que se quiera mantener el llamado estado del bienestar, eliminando aquellos elementos no coincidentes con ciertas ideologías imperantes y políticamente correctas. No conozco a nadie poner en cuestión la atención a los que gustan de la música, del deporte, de la actividad culinaria, o el amor por las aves y las plantas. Todo sirve, nos dicen, para el desarrollo personal y para ampliar el campo cultural de nuestra sociedad. También la fe, las creencias y convicciones deben ser educadas y ejercidas sin trabas ni menosprecios. Con ellas, decimos nosotros, se completa el desarrollo integral de toda persona.

Vuelvo al principio. Os brindo el título de la referida jornada: «La dignidad de la persona y la justicia restaurativa». Esta jornada de formación, con el intercambio de experiencias que supone todo encuentro, ayudará bien seguro a este gran grupo de voluntarios. Su deseo es evangelizar anunciando la Buena Nueva de Jesús, humanizar el mundo penitenciario, servir de puente entre la cárcel y la sociedad, apoyar y coordinar los recursos, atender a las familias de los presos, y también a las víctimas de los delitos.

Os animo a participar en este voluntariado y os pido una oración por esta necesaria tarea.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lérida

La nostra diòcesi celebra la

La Setmana Santa té un significat molt important ja que celebrem la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Les parròquies van preparar els actes religiosos amb molta estima, i els veïns i veïnes van sortir al carrer per recordar aquests fets. La benedicció de les palmes i dels palmons a les entrades dels temples van obrir els actes de la

Setmana Santa de la diòcesi, el 9 d'abril. A la tarda va ser el torn de la processó dels Dolors, que va congrega a milers de persones als carrers de Lleida. El bisbe Salvador va presidir la majoria d'actes religiosos d'aquests dies sants. El Dimarts Sant, 11 d'abril, va ser un altre dels actes centrals, amb la Jornada Sacerdotal i la Missa Crismal a la Cate-

▲ **Benedicció de Rams a la Catedral de Lleida a on els infants varen ser els protagonistes**

▶ **Jornada Sacerdotal amb l'assistència del bisbe Mons. Salvador Giménez i el bisbe emèrit Mons. Joan Piris**

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Fins i tot en moments durs i trastornadors, la misericòrdia i la bondat del Senyor són més grans que qualsevol altra cosa» (1 d'abril de 2017).

@Pontifex: «Quan l'Esperit Sant viu en els nostres cors, ens fa comprendre que el Senyor és a prop i sempre té cura de nosaltres» (2 d'abril de 2017).

@Pontifex: «Amb Jesús la joia habita el cor, l'esperança reneix, el dolor es torna pau, el dolor esperança, la prova oferta d'amor» (2 d'abril de 2017).

@Pontifex: «Mirem de seguir la petjada de Crist, concretament dedicant-nos als germans i germanes necessitats» (5 d'abril de 2017).

Setmana Santa amb devoció

dral, celebracions que també van comptar amb l'assistència del bisbe emèrit, Mons. Joan Piris.

El Dijous Sant, el bisbe Salvador va presidir la missa del Sant Sopar, i a la mitjanit va començar la processó del Silenci des de l'església romànica de Sant Martí. Divendres Sant, van agafar el protagonisme els Via Crucis pels pobles i per diferents

punts de la ciutat de Lleida. Després de l'Ofici de la Passió i Mort del Senyor, es va celebrar la Processó del Sant Enterrament en la qual es van donar cita milers de feligresos. El diumenge dia 16 d'abril, les parròquies van celebrar la Missa de Resurrecció, que va posar el colofó final a la Setmana Santa i Pasqua.

◀ **Missa Crismal a la Catedral de Lleida presidida per Mons. Salvador Giménez**

Vetlla Pasqual pels carrers de Lleida ▼

▲ **Via Crucis a l'església romànica de Sant Martí de Lleida**

◀ **Processó del Sant Enterrament a Lleida**

REFLEXIONS

La sang del Senyor ens purifica

Jesús va fer el camí de la seva mort i resurrecció com a Primogènit de molts germans. Ell, Fill de Déu i un dels nostres, donant-se del tot al Pare va obrir el camí de la vida veritable a la humanitat sencera. La carta als Hebreus mostra aquest misteri al voltant d'una categoria que dona sentit a tot: la sang de Jesús. Per una banda, ell, en la seva sang, «ha entrat al santuari» (*He 9,11-12*); per l'altra, aquella sang «ens purifica» (*He 9,13-14*), de manera que, en la seva sang, nosaltres «podem entrar al santuari» (*He 10,19-21*), que és la comunió amb el Déu vivent.

La sang de Jesús vessada a la creu és el signe d'un misteri inefable; és signe i manifestació de la donació de Jesús al Pare i a la humanitat fins a donar la vida. L'accent sobre la sang posa de relleu el caràcter cruent i dolorós de la mort de Jesús, però el centre no és pròpiament el seu sofriment sinó la seva donació total, amorosa, confiada, marcada pel sofriment, en el qual ell aprengué a donar-se (*He 5,8*). «En la seva sang» expressa el misteri central de Jesús: Ell entrà en comunió plena amb el Pare entregant-se a Ell del tot, fins a donar dolorosament la seva vida.

«La seva sang ens purifica» dels nostres pecats. La imatge d'una sang que neteja és tan sorprenent que s'emporta la interpretació i ens atrapa, però la «sang de Jesús», recordem-ho, significa l'entrega de Jesús al Pare donant-ho tot, també la vida. Aquella sang ens purifica vol dir que la donació de Jesús fa possible la nostra entrega personal, lliure, també dolorosa, a Déu i als germans; és així com quedem purs dels nostres pecats.

Així «en la seva sang» podem entrar al santuari participant en l'Esperit de Déu, per la nostra comunió viva amb Jesús, que per la mort i resurrecció, donant-se, va entrar a la comunió plena amb el Pare.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► Diumenge, 7 de maig:

—A les 10 h, confirmacions a la parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu (Serós).

—A les 12 h, Eucaristia a la parròquia de l'Assumpció (Torrelameu).

► Dijous, 11 de maig. Sant Anastasi:

—A les 11 h, Eucaristia i processó a la Catedral.

► Dissabte, 13 de maig. Mare de Déu de Fàtima.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10 (o bé, com que s'ha llegit el diumenge: Jo 10,11-18)]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

9. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev. i doctor de l'Església, apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. **Lleida:** ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats màrtirs a Roma; sant Pançraç (s. III-IV), màrtir romà.

13. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. *Tortosa:* Mare de Déu dels Desemparats; Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. congr. del Sagrat Cor de Bètharam.

14. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jo 14,1-12]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26), santa Gemma Galgani, vg. seglar.

Diumenge IV de Pasqua

COMENTARI

Els qui entrin passant per mi, seran salvats

El discurs de Pere té efectes: es van penedir de tot cor. Amb penediment de conversió: *Digueu-nos què hem de fer.*

Fidel a la predicació de Jesús, els respon Pere: *Convertiu-vos i que cadascú es faci batejar en el nom de Jesús.*

Així, reconciliats amb Déu per la incorporació baptismal a Crist, *rebreu el do de l'Esperit Sant.*

1Pe subratlla l'*obrar el bé* (traducció dinàmica de la bondat) i el *sofrir*.

El sofriment, seguint les petjades de Crist i viscut *confiant la pròpia causa a Aquell que judica amb justícia*, dóna sentit al veritable ésser cristià.

La controvèrsia amb uns fariseus motiva un discurs amb metàfores singulars com *pastor, estrany, lladre, corral de les ovelles, porta i altre indret*.

La connexió de *«pastor i ramat»* amb *«corral i porta»* motiva la primera part del discurs: *Jo sóc la porta. Qui no entra per la porta al corral de les ovelles és un lladre o un bandoler.*

El qui *entra per la porta* té identitat: *és el pastor de les ovelles*; té un dret que se li reconeix: *el guarda li obre la porta.*

A més *les ovelles li reconeixen la veu*. Són seves no per domini sinó perquè *camina al davant i elles el segueixen*.

Jo sóc la porta de les ovelles. Els qui entrin passant per mi, seran salvats.

Tots els qui es posen al davant de Jesús, usurpant el seu paper de ser *«la porta» de la salvació* per a totes les ovelles, són *lladres o bandolers*.

«*Entrar a través de Jesús*» referit als posats com a *pastors* del Poble de Déu, vol dir tenir-lo com a model; referit a les *ovelles* vol dir escoltar Crist com a l'únic que té *paraules de vida eterna*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, / no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia per camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'as-serena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a ves-sar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?». Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sostiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engañío en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños».

Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante».